

POSELSTVÍ Z NITRA

Petr D. F.

1982

ÚVOD

Výtah z knihy „Poselství z nitra“, str. iv, Úvod.

Následující třicet šest poselství získal zaznamenanatel v procesu svého komunikování, styku a rozhovoru s Nejvyšším ve své Niterné mysli. Byla jím zaznamenána v souladu s žádostí Nejvyššího za účelem všeobecného prospěchu a sdílení s těmi, kdo se zajímají o duchovní záležitosti a kdo udržují svá srdce i mysli otevřené pro nové duchovní ideje, myšlenky a pojetí.

Tato poselství lze považovat za dodatek ke knize „Základy lidské duchovnosti“ (publikované v lednu 1982). Lze na ně pohlížet jako přídávky, doplnění novými údaji, propracování, modifikování a další vysvětlení principů v této knize zaznamenaných. Proto je radno přečíst „Základy“ před čtením těchto poselství. Avšak některá z předložených poselství jsou takové významnosti a důležitosti, co se jejich praktického využití v každodenním životě a žití týká, že je lze pochopit a pojmout sama o sobě, bez předcházejícího čtení „Základů lidské duchovnosti“.

Zde zaznamenané duchovní principy každodenního života vyžadují, že se k těmto poselstvím přistupuje bez pocitu násilí, tlaků či závazání se k tomu, aby se přijalo cokoli zde zjevené či se u toho setrvalo. Jediné, co se v procesu jejich čtení vyžaduje, je to, aby se pojímala s rozumem, srdcem, logikou, intuicí, city a ověřováním vlastní Niternou mysli od Nejvyššího a ve svobodě volby. Toto se musí učinit z nitra.

Žádné jiné požadavky či nároky vůbec se na nikoho nekladou ani se nikomu nepřikazují.

První poselství v této knize je o nesprávném chápání a výkladu takzvaného “Jupiterova efektu“. Toto poselství je částí daleko propracovanějšího poselství, které se osobně a intimně týká života zaznamenanatele. V této době by bylo předčasné celé toto poselství zveřejnit.

V závěru zaznamenanatel a všichni jeho duchovní rádci vyjadřují hluboké ocenění, vděčnost a poděkování těm, kdo pomáhali s vydáním a korekcemi angličtiny tohoto rukopisu.

*Zaznamenanatel
V Santa Barbaře, Kalifornie
Červen 1982*

(1)

POSELSTVÍ PRVNÍ

O nesprávném výkladu „Jupiterova efektu“

Výtah z knihy „Poselství z nitra“, str. 1 – 2, Poselství 1.

Dne 21. března 1982.

Tohoto data začala přicházet poselství, která se mají zaznamenat a sdílet s těmi, kdo se upřímně, ze svého srdce, zajímají o nové duchovní záležitosti.

První poselství je částí osobního poučení, které je zajímavé pro veřejnost.

„... Je třeba se učit, aby se obsah jakéhokoli poselství nikdy nebral pouze v doslovném smyslu. Ve svém obsahu jsou poselství vždy duchovní, a ne literární. Doslovnost takových poselství může, ale nemusí dojít plodného dozrání v závislosti na určitých duchovních potřebách, známých jen Pánu.

Dobrym příkladem mylných závěrů je předpověď o „Jupiterově efektu“. Tento jev byl úplně nepochopen, nesprávně vyložen a vzat doslovně. Za prvé mnozí očekávali, že dne 10. března 1982 (když všechny planety našeho Slunečního systému byly ve stejném kvadrantu za Sluncem v opozici k Zemi) bude konec světa nebo přinejmenším nastane nějaká ohromná přírodní katastrofa. Avšak nikdo nebyl dosti vnímavý k tomu, aby podal náležitý duchovní a „astrologický“ výklad této události. Je třeba si pamatovat, že astrologicky vždy existují takzvané čekací doby, aby se odehrály události, které přesné datum tohoto jevu jak předcházejí, tak i po něm následují. Takže mělo-li se něco stát, mohlo se to udát před přesným datem, či po přesném datu (nebo jak před, tak i po), ale sotva v tomto přesném datu. Jelikož se to týká všech planet Slunečního systému, čekací doba je kumulativní. Účinek tohoto jevu může tudíž začít nejméně dva roky před tímto přesným datem (v tomto jednotlivém případě začal v roce 1980 mocným výbuchem hory Sv. Heleny, iránskou krizí a sovětskou invazí do Afghánistánu) a bude pokračovat několik roků po přesném datu (možná do konce tohoto století). Avšak nic se neudálo v přesném datu, kvůli takzvanému pravidlu „oka hurikánu“. Ve středu ničivého hurikánu existuje oko, ostrov úplného pokoje, míru a tichosti, kde se nic neděje.

Lidé zapomněli, že tento jev se odehrával v souhvězdí Váhy, jež souvztahuje se sociálními, politickými, ekonomickými a manželskými událostmi, a dalším podobným násilím, úkladnými vraždami, záplavami atd. – ale ne nutně s geologickými ději. Takové události jsme měli v Afghánistánu, Polsku, na Středním Východě, ve Střední Americe a na Falklandských ostrovech. Dne 20. března se udála dvojitá opakovaná erupce hory Sv. Heleny, jakož i mnoho jiného. Toto vše jsou fyzické a přírodní manifestace a souvztahnosti „Jupiterova efektu“. Ty budou pokračovat (s občasnými obdobími delšího či kratšího klidu), hromadí se až do konce lidské éry na planetě Zemi a do začátku Nového věku. Jedině Pán zná přesná data a doby tohoto konce.

Avšak tím nejdůležitějším, co každý zřejmě přehlédl, bylo uvážit fakt, že „Jupiterův efekt“ je souvztažností duchovního stavu událostí a dějů, které nastaly v duchovním světě. Celkem vzato se tyto události završily v době souvztažící s 10. březnem 1982. Ve skutečnosti v tomto datu, nebo, abychom byli přesní, v tom, co s tímto datem souvztaží, skončila v duchovním světě typická lidská éra. To bude mít nakonec ohromné následky včetně nevypočitatelného dopadu na a pro veškeré Stvoření a nepředvídatelný vliv na náš život na planetě Zemi. Protože typická lidská éra je pouhým jevem tohoto Slunečního systému a s ním souvztažných faktorů, musí se také odrážet v konstelaci jeho planet. Odtud v tomto jednotlivém století výskyt takových jevů, jako je „Jupiterův efekt“. V jiných stoletích tento efekt měl a bude mít odlišné významy v souladu s duchovními stavy a procesy a stupni duchovní progrese, relevantními této jednotlivé době.

Toto je dobrá ilustrace toho, jak se nejrůznější poselství o koncích světa a přesná data musí brát s velkou rezervovaností. Jsou souvztažnostmi událostí, které se odehrávají v duchovním světě. Tyto mohou, ale nemusí být synchronní s časem v přírodním světě. Zřídka kdy jsou.

Toto je pro dnes vše.“

(2)

POSELSTVÍ DRUHÉ

O přirozenosti Nejvyššího

Výtah z knihy „Poselství z nitra“, str. 3, Poselství 2.

Dne 24. března 1982.

Nejvyšší mi dnes zjevil následující:

„Přirozenost Nejvyššího je stálá. Vše v Nejvyšším je v absolutním stavu a procesu. Stálost a absolutnost Nejvyššího je nezměnitelná.

Avšak vzhledem k tomuto absolutnímu stavu a procesu obsahuje přirozenost Nejvyššího v Sobě veškeré změny od věčnosti do věčnosti v jejich nekonečných varietách a projevech. Nejvyšší je tudíž v procesu a stavu neustálé změny. Toto je samým znakem absolutnosti a stálosti Nejvyššího.

To je také základnou a základem pro neustálé tvoření, od věčnosti do věčnosti, nekonečné variety odlišných nových idejí, pojetí, nových odlišných duchovních, intermediálních a přírodních dimenzí, vesmírů, galaxií, solárních systémů, planet, časových a prostorových linií a paračasů i odlišných nových sentientních entit.

Staré ideje, pojetí, světy, sentientní entity atd. jsou ve stavu a procesu neustálého pozměňování a změny reflektujícího tento absolutní řád relativně k Nejvyššímu. Toto je tím, co je duchovní pokročení.

Z tohoto vyplývá smrtelné nebezpečí rigidního lpění na starých, konvenčních, tradičních, kulturních způsobech, které nepřirozeně lidi nutí, aby se vyhýbali jakýmkoli změnám a zachovávali všemi prostředky to staré. Takové úsilí vychází přímo z pekel a zřejmě vede do pekel. Takzvaná pekelná muka se kromě jiného skládají z nutnosti dříve či později se změnit, i když nikdo zde nemá žádnou touhu anebo motivaci se změnit. Obyvatelé pekel žijí ve stálém teroru očekávajícíce, že kdykoli budou vystaveni nutnosti učinit rozhodnutí ohledně změny svých stavů a kondic.

To také ilustruje, že veškeré církve a náboženství, které na Zemi existují, bez jakékoli výjimky a výluky slouží peklům, podporují je a udržují zde na Zemi (v přírodní formě) a v duchovním (ve formě duchovní) tím, že nedovolí, aby do jejich doktrín vstoupilo cokoli nového, rigidně lpí na starých zjeveních Bible a jiných svatých knih a spisů proroků (včetně Swedenborga), a tím, že nedovolí nutná doplnění novými údaji a modifikace těchto zjevení. To je důvodem, proč se současná forma náboženství a církví musí bezpodmínečně zrušit a zcela nahradit novou duchovností, která bude ve svých doktrínách a učeních odrážet absolutní nutnost neustálé změny, modifikace a progresu a dynamickou povahu všeho bytí. Totéž je ovšem pravdou o všech lidských ustanoveních, systémech, vládách, institucích, kulturách atd., jelikož jsou všechny souvztažnostmi duchovního stavu věcí.

Protože všechny nebeské společnosti odrážejí přirozenost stálé změny Nejvyššího, neustále se pozměňují, nově uspořádávají, obnovují, restrukturalizují do stále vyšších a duchovnějších módů bytí. Šťěstí a blaho členů takových společností je nanejvýš

naplněno, když se členové aktivně, tvořivě a jedinečně na těchto a v těchto změnách podílejí. Takže jsou výsostně motivováni, aby se neustále měnili. Taková motivace je pro ně kriticky závažná, protože je hybnou silou jejich věčného duchovního pokroku.“

(3)

POSELSTVÍ TŘETÍ

O manželství a sexualitě

Výtah z knihy „Poselství z nitra“, str. 4 - 9, Poselství 3.

Dne 25. března 1982.

Dnes mi Nejvyšší podal následující objasnění a vysvětlení.

Za současných podmínek existujících na planetě Zemi nejsou možná žádná pravá, ryzí duchovní manželství. Existuje několik důvodů (kromě jiného), proč je tomu tak:

(1)

„Současní lidé na Zemi jsou výsledkem genetických manipulací takzvanými pseudotvůrci (viz „Základy lidské duchovnosti“). Před několika milióny (asi 3 – 4 milióny) let byli z neduchovních principů zfabrikováni lidé pouze s jedním úmyslem a účelem: Dokázat, že sentientní život je možný bez jakýchkoli duchovních principů. Z tohoto důvodu je vše v současných lidech poháněno k oponování čemukoli a eliminování čehokoli duchovního. Tato snaha je ve většině případů nevědomá. Avšak mnozí lidé věnují svůj život tomuto ohavnému cíli. V tom jsou zahrnuty celé společnosti a země. V takových lidech je tato snaha uvědomělá, ačkoli skutečné motivační faktory jsou vyvěrající z hlubokého nevědomí, kam byly vloženy pseudotvůrci. Principy femininity a maskulinity jsou ve své ryzí esenci a substanci duchovními principy. Bylo tudíž pro pseudotvůrce nutné, aby zdeformovali, zkazili, zmrzčili a přebudovali jejich význam, funkci a projev v přírodním stupni, kde je možné, aby se takové destruktivní snahy aktualizovaly. Planeta Země jim byla dána za tímto účelem. Takže se stala jevištěm, na němž se mohla stát realitou demonstrace důsledků a následků takových neduchovních snažení za účelem ilustrace a poučení.

Pravá duchovní manželství jsou možná pouze za podmínek úplné duchovnosti, kde neexistují žádná zkreslení. Jelikož takové důležité podmínky byly pseudotvůrci pečlivě vymazány spolu s vymazáním jakýchkoli vzpomínek na tyto akty, nejsou na planetě Zemi možná žádná pravá manželství tak dlouho, pokud pokračuje tento experiment a je dovolen Nejvyšším.

(2)

Genetickou manipulací vložili pseudotvůrci neduchovní pseudoprincipy pseudoživota do svého pseudostvoření. Takže ochudili život lidí o nejdůležitější princip, který činí lidské tvory pravými lidmi: Pravou duchovnost. Proto současní „lidé“ na planetě Zemi nejsou pravými lidmi, ale jen pseudolidmi. V pseudopodmínkách pseudoživota jsou možné jen pseudovztahy.

Všechny tyto faktory se staly částí dědictví a genů pseudolidí. Nahromaděny a v kumulaci byly a jsou přenášeny všem potomkům a nově narozeným dětem. Kvůli tomuto uspořádání bylo nutné dovolit, aby se děti rodily neduchovními, fyzickými, živočišnými prostředky, které neobsahují pranic z přímého nadělení od Nejvyššího. V této konotaci byly jakákoli úroveň a stupeň dobra, lásky a moudrosti spolu s jejich principy a odvozeninami, které v pseudolidech zůstaly, úplně a zcela zamořeny,

otráveny, zdeformovány a nasyceny neduchovností. Je nemožné budovat pravý, ryzí, duchovní vztah a manželství na takových zamořeních, znečištěních a zkresleních.

(3)

Současná kondice lidí na planetě Zemi je taková, že se jí označuje neobvyklá, nepřírozená, patologická a uměle vnucená a z vnějšku vložená směsice a koexistence pozitivních a negativních stavů: Dobra a pravdy spolu se zlem a nepravdami. Naneštěstí je toto rozpoložení mnohými považováno za přirozený, normální a nutný stav věcí, který je hybnou silou tvořivosti a aktivity a který motivuje lidi být a existovat. Toto je velký klam zfabrikovaný v peklech a uvedený do lidských myslí.

V duchovním smyslu je zhola nemožné připojit dobro ke zlu, dobro k nepravdě nebo pravdu ke zlu a nepravdě. Jestliže by se za takovýchto smíšených podmínek měla konat pravá manželství, nastala by věčná profanace všech duchovních principů.

Všechny pravé duchovní principy jsou manifestovány v pojetích maskulinity a femininity. Všechny neduchovní pseudoprincipy se projevují v pseudopojetích a zkreslených chápáních manželství, sexuality a rodinného života. Ty dříve uvedené jsou vždy založeny na svobodě, nezávislosti, toleranci, pochopení, vzájemném sdílení, vzájemném prospěchu a výměně. Ty později uvedené jsou vždy založeny na vlastnictví, žárlivosti, tabu, požadavcích, zákazech, projekcích, falešných očekáváních, obavách, výlučnosti, diktátech, nenávisti, manipulacích, předpisování, stereotypech, pohodlnosti, sobectví a nízké motivaci. Nelze dosti dobře budovat ryzí, duchovní vztahy založené na takovém smíchání protikladů.

Dobrou analogii takové situace lze nalézt v pojetí hmoty a antihmoty. Jestliže by někdo měl tyto dvě smíchat, nastala by úplná anihilace obou prostřednictvím spektakulární exploze.

Analogicky: Jestliže by se za současných podmínek lidské pseudoduchovnosti a smíchanosti měla ustanovit pravá duchovní manželství, nastala by taková exploze, že by navěky zničila veškerý život ve všech dimenzích, úrovních a stupních jsoucna a bytí.

Odtud Pánova dobrá péče o to, aby se zabránilo, že žádná pravá duchovní manželství a svazky nedojdou na Zemi plodného dozrání tak dlouho, pokud existují současné podmínky neduchovnosti a zdeformované duchovnosti.

To nyní neznamená, že někteří lidé, kteří jsou v současnosti v manželství (pseudomanželství), nebudou navzájem v duchovním manželství v duchovním světě. Mnozí budou. Ale nejprve budou muset projít procesem očisty a vyčištění ode všech zamoření, která získali kvůli procesu fyzického, neduchovního zrození, genetiky, dědičnosti a ostatním faktorům uvedeným pseudotvůrci za účelem zničení duchovnosti. Vůbec nikdo nemůže být v opravdovém manželství za předpokladu, že si zvolí přijít na tento svět prostředky vnucenými pseudotvůrci. Kdokoli přichází na tento svět, zanechává možnosti být plně duchovním a v opravdovém manželství, a je tak nutně kontaminován neduchovností, jak ji zfabrikovali pseudotvůrci. Za těchto okolností nikdo neví, co je pravé duchovní manželství.

Aby vstoupil do pravého duchovního manželství, jeden musí být především dekontaminován. Dekontaminace je nemožné dosáhnout zde na Zemi za současně existujících podmínek charakterizovaných vládou negativního stavu. Taková dekontaminace je tudíž možná jen v duchovním světě.

(4)

Swedenborg správně definoval duchovní manželství jako spojení dobra a pravdy a lásky a moudrosti. Taktéž naznačil, že manželství ve vyšším smyslu symbolizuje manželství Ježíše Krista a církve. Avšak pojetí dobra a pravdy, lásky a moudrosti a duchovní význam tohoto velkolepého symbolismu byl lidmi zcela nepochopen a nesprávně vyložen. Taktéž používání těchto významů v aktuálních fyzických manželstvích je úplně zdeformované.

Konjunkce dobra a pravdy znamená sjednocení veškerých duchovních principů, které jsou zařazeny do širších kategorií maskulinity a femininity. Tyto kategorie označují komplexy duchovních stavů a procesů, které se vztahují k principům lásky a moudrosti a ke všem jejich odvozeninám v souhrnu. Existují nekonečné počty takových odvozenin. Proto nikdy neoznačují vztah mezi jedním fyzickým mužem a ženou. Nesoulad ve Swedenborgově výkladu nastal tehdy, když vzal tento širší význam principů a použil je úzce na manželské páry a jejich fyzické manželské páry. Protože byl ovlivněn svou dobou, zvyky a způsoby (postobdobím Temných věků), je jeho výklad pozemských fyzických manželských svazků neslučitelný s pravým duchovním významem takového manželství. Taková nekonzistentnost byla nutná za podmínek, které existovaly ve Swedenborgově době jak na Zemi (která právě vycházela z Temných věků), tak i v duchovním světě (kde se právě završoval poslední soud, který se udál v jedné oblasti světa duchů). Člověčenstvo nebylo ještě připraveno nabýt pochopení a přijetí hlubšího a vyššího významu duchovního manželství a lidské sexuality.

Co se symbolismu manželství Ježíše Krista a církve týče, lidé zapomněli, že slovo "Ježíš Kristus" již v sobě, niterně označuje úplné, celkové a absolutní sjednocení všech duchovních principů, které jsou neustále v manželství (slovo "Ježíš Kristus" označuje kromě mnoha jiného, všechny principy femininity – "Ježíš" a všechny principy maskulinity – "Kristus"). Každý princip se skládá z nekonečných počtů dalších principů a jejich obousměrných odvozenin, které jsou navzájem v manželské jednotě, vytvářejíce tak úplného Jednoho Boha.

Na straně druhé je církev jedním tělem. Avšak tato jednot se skládá z početných jedinců a jedinečných těl, z nichž pozůstává život církve z Pána, kdož je věčně sjednocený/sjednocená a v Sobě ve věčném a absolutním manželství. Pokud by tomu tak nebylo, nebyly by možné žádné vztahy mezi Bohem a lidmi.

Jelikož Pán je v Absolutním stavu a Absolutním procesu, může mít vztah jen v absolutním smyslu. Je ale též pravdou, že je nutné tento vztah neustále rovnocenně opětovat – v absolutním smyslu. Avšak dilematem zde je, že nikdo se nemůže k Pánu vztahovat v absolutním smyslu, protože jen Pán je absolutní. Každý jiný je v relativnosti svého rozpoložení. My všichni jsme relativní k Absolutnímu Nejvyššímu. Dilema je vyřešeno faktem, že Nejvyšší má souběžně vztah k nekonečným počtům žijících entit (jejichž jednou sortou jsou lidé na Zemi) a každá jednotlivá osoba se vztahuje k Pánu tím, že přijímá duchovní identity všech ostatních a sebe sama svým jedinečným a neopakovatelným způsobem. Přijímání takových identit a identity sebe sama je možné dle principu vzájemného sdílení a prospěchu. Takže když má někdo vztah k opačnému sexuálnímu rysu lidí, má vztah k Pánu (kdož je v tomto jedinci jedinečně a neopakovatelně přítomen/přítomna – v jeho Niterné mysli) velmi zvláštním a jedinečným způsobem, možným prostřednictvím této jedné zvláštní osoby a touto osobou. Toto je to, co znamená pravý duchovní vztah. Takové chápání lidská pojetí postrádají. Nemohou tudíž za těchto podmínek vstupovat do opravdového duchovního manželství.

Výše uvedené principy ustanovují principy pravého milování a sexuality. Vyšší účel sexuality je, kromě jiného, nejméně trojí: Za prvé lépe poznat vlastní já; za druhé poznat lépe druhé; a za třetí, což je nejdůležitější, poznat lépe Pána. Vzhledem k lidské relativistické kondici je znalost Pána dostupná pouze skrze znalost sebe a jiných. Jedním z nejlépe možných způsobů získání takového poznání je sdílením sebe sama s ostatními za tímto jednotlivých účelem a pro vzájemný prospěch. Toto je motivační faktor pravé duchovnosti. Na fyzické úrovni se tento princip manifestuje sexuálními tužbami. Sexuální styk, ve své intimitě sdílení a vzájemného prospěchu, je jedním z nejlepších nástrojů k tomu, aby se takové poznání získalo.

Avšak za současných podmínek na Zemi je jeden omezen a ohraničen negativním stavem a společenskými konvencemi, tradicemi, zvyky a kulturami mít takový vztah pouze s jednou osobou – manželem / manželkou (pseudomanželem / pseudomanželkou, nebo v některých zemích s vlastními manželkami) a pouze v rámci takzvaných manželských svazků, v prvé řadě pouze za jedním účelem – rozmnožování. Všechno ostatní, a obzvláště pravý duchovní účel, se nebere na zřetel, zavrhuje se nebo přinejmenším je nahlíženo s podezřením. Takový postoj dusí jakoukoli možnost získat životně důležité další poznání o sobě samém, jiných a o Pánu. Důsledky takových omezení pro lidský duchovní, duševní, emocionální, intelektuální, sociální, sexuální a fyzický blahobyt jsou zničující a destruktivní, jak to lidské dějiny tak živě demonstrují. Taková situace eliminuje jakoukoli možnost ustanovení pravých duchovních manželství a náležitých sexuálních vztahů. Tento následek byl pseudotvůrci promítnut do lidských životů, aby se tak prostřednictvím sexuality a manželských svazků nemohla uchytit žádná pravá duchovnost.

(6)

Pojetí cizoložství a monogamie lidé nesprávně chápou. Cizoložství není definováno a určeno účastí v sexuálním styku se sexuálním partnerem jiným než s vlastním chotěm. Taková účast může, ale nemusí být cizoložná. Opravdové cizoložství je definováno duchovními principy. Duchovní principy jsou určovány jedincovým vlastním úmyslem, s jakým takový vztah má. Jestliže v tomto smyslu někdo vstupuje do manželství kvůli sobeckým důvodům – zneužívat nebo být zneužíván, manipulovat nebo být manipulován, vlastnit nebo být vlastněn, zraňovat nebo být zraňován, záviset nebo učinit někoho závislým atd. – páchá cizoložství s vlastním takzvaným manželským partnerem. Každá nízká motivace a negativní sobecký úmysl může vést, pokud zraňuje jiné anebo sebe sama, k cizoložnému postoji bez ohledu na to, zdali je to v manželství, mimo manželství nebo když je někdo sám.

Jestliže někdo k takovému vztahu přistupuje s dobrým, pozitivním úmyslem, pro všeobecné blaho, aby se sdílel a byl sdílen, miloval a byl milován, dával a dostával, poznával a byl poznáván atd. – za účelem získání větší znalosti sebe samého, jiných a Pána, aby byl s to sdílet, více a lépe dávat, být lepší lidskou bytostí, užitečnější a produktivnější, jedná duchovně a z opravdové lásky Boží. Bylo by duchovní ohavností nazývat takový vztah a sexuální styk cizoložným nebo smilným. Současný typ lidí, vystaven vymývání mozků náboženskými doktrínami, společenskými požadavky a tradicemi, ale dělá právě toto. Takže lidé jsou hříčkami v rukách pseudotvůrců, kteří záměrně zdeformovali pravé duchovní pojetí manželství a sexuality.

Monogamie na straně druhé znamená, že dobro lze připojit pouze k jeho pravdě, jako se láska může připojit pouze ke své moudrosti, jako se moudrost a pravda mohou připojit pouze k jim odpovídající lásce a dobru. Protože existuje nekonečná rozmanitost manifestací principů dobra a pravdy, pravdy a dobra, lásky a moudrosti, moudrosti a lásky, existují nekonečné možnosti spojení. Každý specifický element dobra a lásky má přesně souvztažící specifický element pravdy a moudrosti a naopak. Opravdové spojení je možné jen mezi těmito dvěma specifickými, přesně

souvztažícími elementy. Takové spojení vede k jejich úplnému sjednocení, takže se opravdu stávají jedním úplným a dokonalým prvkem. Spojení s jinými elementy, které nejsou v přesně souvztažné pozici, nevede a nemůže vést ke sjednocení. Duchovní manželství jsou tudíž vždy monogamní. V této konotaci nejsou žádné polygamní vztahy duchovně možné. Avšak určování toho, který element lásky je specifický k souvztažnému elementu moudrosti a opačně, je možné pouze za podmínek úplné duchovnosti. Takové podmínky v současné době na planetě Zemi neexistují. Nejsou zde tudíž možná žádná pravá duchovní manželství. Za této situace jsou pojetí monogamie, polygamie, cizoložství atd. nadbytečná, protože nikdo nemá znalost pravých duchovních principů, které se mohou připojit jeden ke druhému navzájem. Pouze Pán má takovou znalost. Proto jen Pán může uzavírat manželství lidí.

(7)

Jiným omylem v lidském pojetí manželství je to, že v takovém stavu neberou ohled na princip sdílení a všeobecného prospěchu. Ačkoli není možné žádné pravé manželství s jakýmikoli jinými elementy než s jedním souvztažným specifickým elementem, to neznamená, že mezi nimi není možné žádné sdílení pro vzájemný prospěch a potěšení. Opak je pravdou: Pravý duchovní princip stanoví, že jakmile se takové sjednocení a jednota odehrává, je sdíleno se všemi ostatními elementy, které jsou podobně sjednoceny či vyhledávají sjednocení v jednosti. Jak jinak by se specifickosti jednoty jednoho jednotlivého spojení, jež je tak jedinečné a neopakovatelné, mohla přenášet k jiným? A jak jinak by se každý mohl podílet na takové důležité zkušenosti, jestliže by byla uzavřena v sebenapájecí se smyčce a nebyla by k dispozici pro sdílení se všemi ostatními? Myslet si opak znamená myslet neduchovně a pekelně.

Pseudotvůrci učinili vše, aby lidem zabránili objevení této pravdy. Do sexuality a manželství vpojili pocit viny, zákazy a tabu, aby tak lidem zabránili hledání většího a většího poznání sebe samých, jiných a Pána. Takové poznání by ovšem lidi vedlo k větší opravdové duchovnosti. To bylo jedním, co pseudotvůrci nechtěli, aby se stalo. S takovými zákazy, tabu, pocity viny, omezeními, projekcemi, očekáváními, diktáty, ohavnostmi a všemi ostatními šílenostmi ohledně manželství, sexuality a rodinného života není na Zemi možné ustanovit pravá duchovní manželství.

(8)

Jedním z hlavních principů duchovnosti je, že vše ve Stvoření je v procesu neustálé změny, doplňování nových a pozměňování. (Viz poselství datované 24. března 1982.) V každodenních životech lidí je tento princip reflektován v jejich potřebě rozmanitosti. Tato potřeba je jedním z motivačních faktorů duchovního pokroku a změny. Tato potřeba vzniká z faktu, že jeden nemůže být v absolutním stavu a procesu, který zahrnuje všechny možné změny od věčnosti do věčnosti. Pouze Nejvyšší je Absolutním stavem a Procesem. Aby jeden přežil, progresivně postupoval a byl motivován věčně se přibližovat takovému absolutnímu rozpoložení, potřebuje neustálou rozmanitost změn, které přivádějí k většímu a většímu poznání sebe samého, jiných a Pána. Jestliže by někdo byl omezen v rozsahu, možnostech, výběrech, výrazech, dojmech, sdílení atd. pouze na velmi málo alternativ, nemohl by progresivně postupovat, nemohl by se stát více samým sebou a prostě by nemohl přežít. Veškerá tvořivost, produktivnost a užitečnost by přestala být. V takové situaci by život byl mdlý, nudný a beze smyslu. Z takové situace by se nemohla odvodit žádná životní radost a potěšení.

Tento princip rozmanitosti je reflektován v lidském sexuálním reagování. Většina lidí může být a je sexuálně přitažlivá, vzrušivá a stimulovaná více než jednou osobou opačného pohlaví. Lidé mohou být a jsou vzrušováni mnohými a mají touhy mít sexuální styk s mnohými. Tato touha ve své původní formě, než zde negativní stav převládá, pochází z pravých duchovních principů jako reflexe potřeby znát lépe sebe

sama, jiné a Pána. Konec konců milováním někoho jedinečného se ve vyšším smyslu miluje Pán, nebo-li, abychom byli přesní, jedna z jedinečných vlastností Pána, které jsou a mohou být reprezentovány, vyjádřeny a sdíleny pouze touto a s touto jednou jednotlivou osobou, která je procesem, manifestací a extenzí této zvláštní, jedinečné charakteristiky. Nikdo jiný nemůže poskytnout takovou zkušenost a znalost. Získáváním této zkušenosti a znalosti se konají další kroky k lepšímu poznání sebe sama, jiných a Pána, a jeden se tedy stává úplnější, integrovanější, individualizovanější a lepší lidskou bytostí.

V manželských vztazích, které v současnosti existují, by taková sexuální zkušenost s takovým účelem a úmyslem mohla a může rozšířit a obohatit sexualitu všech ostatních a zesílit společnou touhu jednoho po druhém navzájem, přinášejíc rozmanitost a vzrušení do jejich vztahů a poskytujíc jim smysl pravého sdílení, vzájemného prospěchu a lásky bez jakékoli nudy, banálnosti a jednostrannosti a bez jakékoli žárlivosti, pocitu vlastnění, paranoie a sobecké výlučnosti. S takovým úmyslem a přístupem by se současně existující manželství na Zemi mohla značně zdokonalit a stát zdrojem štěstí, tvořivosti a zrodu nové, vyšší ideje pro duchovní pokročení každého. Nakonec by mohla vést k opětovnému nastolení pravých duchovních manželství, Nebo přinejmenším připravit pro ně cestu.

Takový následek sexuality a manželství nebyl pro pseudotvůrce přijatelný, protože přiváděl k vyšší duchovnosti. Pseudotvůrci neměli žádný takový úmysl. Zakalkulovali tudíž do svých pseudostvoření pseudolidské pocity viny, vlastnění, žárlivosti a mnohé jiné podobné ohavnosti a surovosti (považované mnohými za duchovní a Božské – ač právě opak je pravdou), které úplně zničily pravý význam sexuality, manželství a rodinného života na Zemi.

(9)

Duchovní principy maskulinity a femininity, jak se projevují v pojmech Lásky a Moudrosti, Dobra a Pravdy, jsou vybudovány a projevují se na principech úplné a celkové rovnosti, svobody a nezávislosti. Žádná přednost, panování, podřízenost anebo výlučnost jednoho principu nad druhým není možná a dokonce ani myslitelná. V pravém duchovním smyslu není žádné dominování, manipulování, závislost anebo otroctví možné. Jsou si tudíž ve všech ohledech rovny. Jsou odlišné ve svých projevech, ale zcela rovny ve své důležitosti. Nemůže u nich nastat žádné pravé spojení, sjednocení a jednota na jakémkoli jiném principu než na rovnosti, svobodě a nezávislosti. Pravé duchovní manželství je možné pouze na základě této rovnosti, svobody a nezávislosti femininity a maskulinity. Pravé sjednocení se může udát pouze na takové základně. Cokoli méně vede k ničení a nenávisti; tedy je to zlé a přichází to z pekla.

V současné neduchovní kondici na planetě Zemi neexistuje žádná taková rovnost pohlaví a lidí obecně. Nemohou se tu tudíž udržet žádná duchovní manželství.

(10)

A konečně proto, že současné člověčenstvo je výsledkem fabrikace a pokusu pseudotvůrců, což bylo dovoleno Pánem, aby se tak mohla zodpovědět otázka, jaké je to být bez duchovnosti nebo s deformovanou duchovností, a aby se výsledek této odpovědi mohl demonstrovat a ilustrovat živým příkladem lidí, bylo nutné nastolit stav nevědomosti a nevědomých procesů. Narodit se do nevědomosti s více než devadesáti procenty myslí na nevědomé úrovni znamená narodit se do nijaké vnější duchovnosti.

Pravá duchovnost vyžaduje plnou vědomost, plné vědomé uvědomování všech procesů a žádná omezení a zákazy. Nevědomost a nevědomé procesy jsou omezující a

restriktivní. Jelikož veškeré vědomosti, které lidé získávají od narození, vyplývají z nevědomosti, lidé jsou napájeni namísto pravým poznáním myriádami zkreslených a zfalšovaných poznatků. Nevědomost produkuje a zakládá vzdělanou nevědomost.

Aby se navrátilo panství pravé duchovnosti a jejích principů v lidském životě, je nutné se navrátit k původním duchovním metodám způsobu a prostředky, jakými lidé přicházeli na tento svět – do plné vědomosti a úplného uvědomění. (Viz „Základy lidské duchovnosti“.) Jedině takto lze zrušit hromadění a shromažďování nevědomosti a zel, nepravd a deformací (vnucených geneticky a prostřednictvím dědičnosti) a na Zemi uchytil novou duchovní věk s novým člověčenstvím. Pokud se lidé rodí starými, animálními způsoby, jak je zfabrikovali pseudotvůrci, dědičné a genetické přinášení zla a nepravdy bude pokračovat geometrickou řadou. Takže lidé budou vždy zamořováni negativními sklony a budou zahnívat ve své touze více a více zkreslovat, nesprávně budovat, zavádět a ničit. Za takových okolností nemohou na této planetě existovat žádná opravdová manželství, jelikož tato jsou vybudována na plnosti poznání, úplném uvědomování si všech procesů lidské mysli ve stavu a procesu svobody a nezávislosti.

Pokud jsou lidé zamořeni negativními stavy a v těchto žijí, nemohou být ve svobodě a nezávislosti a v plnosti poznání a uvědomování se všech procesů a úrovní své mysli. Nemohou být tudíž v opravdovém manželství.

Toto je konec dnešního poselství.“

POSELSTVÍ ČTVRTÉ

O měnitelnosti vlastního stavu a rozpoložení. O ustavení zvláštní školy duchovního obrození, opětovného poznání a restrukturalizace v duchovním světě Nejvyšším

Výtah z knihy „Poselství z nitra“, str. 10 – 13, Poselství 4.

Dne 27. března 1982.

Dnes mi Nejvyšší sdělil následující:

„Jedno z nejdůležitějších uvědomění a poznání, které bylo nedávno dáno k dispozici všemu Stvoření včetně těch, kdo jsou v peklech, a pseudotvůrců, je uvědomění si neoddiskutovatelného faktu, že nikdo není uzamčen v jednom stavu a rozpoložení a že každý se může změnit, pozměnit, doplnit novým a upustit od své současné kondice, pokud tak ovšem chce.

Je to tak důležitým poznatkem proto, že donedávna většina lidí v duchovních světech (peklech, v zprostředkujícím světě a lidských nebesích) byla názoru a přesvědčení, že jeden musí zůstat ve své kondici navždy a že se jakákoli progrese či regrese musela a mohla aktualizovat striktně a pouze v této kondici.

Takový názor byl a stále je udržován a podporován většinou náboženských doktrín, včetně několika doslovných výroků v Bibli a některých nesprávných výkladů Swedenborgových pojetí. Lidští tvorové na Zemi mají rčení: „Jak strom padne, tak bude i ležet“, z něhož vyplývá, že nic se nemůže nikdy změnit, jakmile se volba učinila.

Avšak takové výroky, náhledy, názory a výklady byly vzaty doslovně a nikoli duchovně. Jejich duchovní a vnitřní význam tvrdí, že cokoli se míní doslovně „nadobro, navždy a navěky“, v duchovním smyslu označuje potencialitu něčeho stavu a rozpoložení být nadobro, navždy a věčně. Nijak to neznamena, že tomu rak musí být nadobro, navždy a věčně.

Proto jakýkoli takový výrok v Bibli, ve spisech svatých knih různých proroků a ve Swedenborgových pojetích v zásadě znamená, že jeden si může zvolit zůstat navždy ve zvolené kondici, stavu a procesu. Nemusí se změnit. Nikdo není k ničemu nucen. To ale také znamená, že jeden zde nemusí zůstat navždy a že může a s je to se změnit kdykoli se mu zachce za předpokladu, že se dobrovolně podvolí takové změně se všemi jejími důsledky a následky a ze své svobodné vůle zanechá předešlého životního stylu. Nezáleží na tom, v jaké dimenzi, úrovni, stupni, kroku či linii v té době kdo je (ať je v nejhlubších peklech, nebo v nejvyšších nebesích anebo v přírodním stupni atd.). Tento výklad byl z paměti lidí ve Stvoření vymazán z následujících důvodů (kromě mnoha jiných, které nyní ještě nelze v této době zjevit).

Když negativní stav vstoupil do bytí v duchovním světě (ve formě pekel) a v přírodním světě (ve formě lidí této planety), musel být potvrzen v platnosti volbami být a existovat navždy věčně. Aby se nějak zachytil, muselo se myslet, že může pobývat

věčně. Povaze negativního stavu je vlastní nutnost vnímat vše v pojmech finality. Nic není změnitelné ve své kondici. Zlo negativního stavu je určeno principy jeho finality a neměnnosti. Cokoli je změnitelné, nemůže být motivováno zlým úmyslem. Cokoli není motivováno zlým úmyslem, je z dobra. Je tudíž dobré a správné snažit se o změnu a změnit se. Takové rozpoložení dává možnost neustále se učit něco nového tím, že se to prožívá, žije a uskutečňuje ve zkušenosti vlastního života. Tato změna není omezena na nitro vlastního stavu, jak myslel Swedenborg a jak si mnozí stále myslí, ale taktéž je od stavu ke stavu, od úrovně k úrovni, z dimenze k dimenzi. V negativním stavu není tato situace myslitelná. Důvod je takový, že by se považoval pouze za přechodný, jako mezikrok v procesu vlastního poznávání přechodné, dočasné povahy stavu existence zla. S takovou znalostí by negativní stav nemohl sám sebe udržet.

Takže aby negativní stav vzkvétal a přinesl své plody spolu s živou demonstrací své povahy, následků, bylo Pánem dovoleno, že každá znalost a paměť dočasnosti a přechodnosti negativního stavu je u všeho Stvoření načas vymazána. Jediné, čemu bylo u některých lidí a sentientních entit ve veškerém Stvoření dovoleno přetrvat, byly zvěsti, dohady, spekulování a spory ohledně toho, zda je či není jeden uzamčen ve svém stavu a rozpoložení na věčnost. Negativní stav a doslovný překlad Bible a jiné zdroje ovšem podporují domněnku, že je tomu navždy. Nebeské společnosti, jiné sentientní entity a světy a pár lidí na Zemi tvrdí opak. Nebyl k dispozici žádný hmatatelný důkaz, vyjma doslovného smyslu Písma a některých Swedenborgových výroků (ačkoli Swedenborg není v tomto ohledu konzistentní), pro kterýkoli argument a o této situaci nebylo až dodnes poskytnuto žádné přímé zjevení od Pána.

Jiným důvodem k tomu, proč taková situace byla Pánem dovolena, bylo to, že kdyby lidé měli s jistotou vědět, že nikdo není povinován a věčně zavázán navždy zůstat v negativním stavu, nebyl by autentický experiment a jeho následky a odpověď na otázku: Jaké je to být bez duchovnosti či s deformovanou duchovností; byl by to žert a nikdo by ho nebral vážně. To platí doposud pro všechny ostatní stavy. Bylo by to jako hrát hru na někoho či něco a z takové situace by nemohlo nastat či plodně dozrát žádné pravé, ryzí poučení. To by po celém Stvoření překáželo pravému duchovnímu pokročení. Pravá realita je u každé situace určena jistotou, že může přetrvávat navždy. Je pravdou, že stav trvá věčně, ale pouze jako zkušenost, jako poučení, a ne jako permanentně stagnantní realita. Na straně druhé, jestliže nějaký stav přetrvává navždy, neznamená to, že ten, kdo se v něm účastní, v něm musí zůstat navždy. To je velmi kriticky závažné rozlišení, které celé toto pojetí uvádí do zcela odlišné perspektivy. Doposud si většina lidí neuvědomovala tuto odlišnost ve výkladu. Odtud vyvěraly chybné závěry jeho se týkající.

Jak se v „Základech lidské duchovnosti“ uvádí, veškeré Stvoření spolu se všemi, kdo participují v negativním stavu a zde na Zemi, souhlasilo ze své vlastní svobodné volby před počátkem času a prostoru (ve svých ideách v Absolutním procesu myšlení Nejvyššího) s vymazáním těchto pamětí a poznatků, aby experiment a poučení takto mohly být platné, spolehlivé, nezvratné a užitečné.

Dodatečným důvodem, proč Pán dovolil takovou situaci, bylo odradit lidi od účasti v negativním stavu. Předtím, než si jeden zvolí se angažovat v negativním stavu, je seznámen s „fakty“, že důsledky takové účasti by neměly mít věčné trvání. Lidé rozmýšlejí, než si zvolí přijít sem. Ovšem „měl by mít“ neznamená „bude mít“. Ale taková je povaha přírodního stupně negativního stavu, že má sklon vnímat toto upozornění jako finalitu stavu. Význam tohoto experimentu a Prvního příchodu Pána pro veškeré Stvoření byl zřetelně ukázán a probrán v knize „Základy lidské duchovnosti“.

Jsou tu ještě některé další důležité důvody, proč Pán dovolil existenci takové situace, ty ale nelze v této době zjevit.

V současné době se s výsledky tohoto experimentu seznámilo veškeré Stvoření a byly předvedeny všemu Stvoření. Užitek z něho byl získán. Pán tudíž ustavuje proces jeho postupného odstraňování.

Prvním krokem v tomto procesu je přímé zjevení od Pána o tom všem a o faktu, že nikdo není v žádném stavu a kondici uzavřen navždy. Tento fakt není již předmětem dohadů, argumentace, předpokladů a hádání, ale opravdovou věčnou pravdou, zjevenou přímo Pánem.

Je důležité si pamatovat, že po několik miliónů let lidé věřili opaku. Jejich mozky byly vymývány pekly, náboženskými doktrínami a naukami o věčném odsouzení do pekel, o věčném uzavření v jednom zvláštním stavu v nebesích a o mnohých jiných podobných duchovních ohavnostech. Nebude to snadný proces odstranit všechny tyto nesprávné poznatky a nahradit je čistými pravdami. Vezme to mnoho úsilí a času.

Aby pro ty, kdo si mysleli, že byli navždy uzamčeni ve svém stavu, kondici a procesu a pro ty, kdo ze své svobodné vůle vyjádří touhu poznat více, nastal proces očisty, aby se očistili od jednotlivých nepravd, jejich důsledků, od nedostatku náležitého poznání, atd., Pán za tímto účelem pod svým přímým dohledem a kontrolou ustavuje zvláštní školu zvanou Škola duchovního obrození, nového poučení a restrukturalizace. Tato škola bude umístěna do zvláštní oblasti speciálně za tímto účelem Pánem vytvořené. Tato oblast bude v přímé, souběžné blízkosti ke všem nebesům (jak lidí ze Země, tak i z jiných oblastí Stvoření), ke všem intermediálním světům, ke všem peklům (včetně pekel pseudotvůrců), ke všem úrovním a dimenzím přírodních světů a k planetě Zemi.

Takovou blízkost bude mít škola proto, že musí být z první ruky spojena se všemi zkušenostmi veškerého Stvoření a jeho dimenzí, úrovní, stupňů, kroků a linií, aby tak byly přítomny všechny volby a byly zkušenostně k dispozici všechny důsledky těchto voleb pro každého, kdo do této školy přichází. Jedině za těchto podmínek lze učinit objektivní, nezaujatou, nezkrácenou a svobodnou volbu.

Takže kdokoli touží a rozhodne se změnit svůj stav, bude poslán do školy pro opětovné poznání a restrukturalizaci v souladu s novým pojetím duchovnosti.

Avšak škola bude mít daleko širší funkce. Jednou z nich bude pomáhat těm, kdo přicházejí z pekel, aby si uvědomili nové poznání a novou příležitost pro zahájení žádoucích změn. Každý v peklech je duchovně, duševně, emočně a intelektuálně nemocen. Před tím, než přijme nový život, musí být nejprve vyléčen. Škola takové léčení provádí.

Mnozí lidé ve zprostředkujícím světě jsou po svém vstupu sem také plni nedorozumění, plni zmatků a nemocní. Jestliže si to zvolí, přicházejí do školy a zbavují se svých pochyb, zmatků a nákaz z negativního stavu. Totéž je pravdou o lidech přicházejících z planety Země.

Avšak mnozí lidé na planetě Zemi, zatímco jsou stále ve svých fyzických tělech, budou mít přímý přístup do školy a budou ve škole sloužit jako učitelé, léčitelé, knězi a pomocníci druhým zde na této planetě. Budou se podílet na školních aktivitách a záležitostech a budou uskutečňovat nová pravidla duchovního obrození, opětovného poznání, léčení a restrukturalizace tam, jakož i zde na Zemi. Oni sami nejprve podstoupí celý proces a léčbu v této škole, aby se zbavili svých vlastních problémů a deformací, aby tak mohli lépe pomáhat druhým. Tito lidé budou mít fyzický pocit

pobývání ve škole a pamatování se toho, co se událo, poté, co se navrátí do této úrovně uvědomělého vědomí. Všichni obyvatelé nebes, kdo mají touhu poznat více o tomto novém zjevení a pojetí multidimenzionálních změn a kdo si přejí prožít rozličné další možnosti a volby, aby tak mohli více růst a být užitečnějšími druhým a Pánovi, budou mít také plný přístup do této školy a budou s to se zde zapsat a přispívat k jejímu programu.

Totéž je pravdou o všech ostatních sentientních entitách (humanoidních i nehumanoidních) po veškerém Stvoření, které budou mít touhu a potřebu poznat více o novém pojetí duchovnosti, týkajícím se této jednotlivé oblasti. Budou sdílet své vlastní zkušenosti se všemi rezidenty školy a budou se dovídat od všech rezidentů o všech jejich zkušenostech. Tak se ustanoví vzájemný prospěch.

Jednou z mnoha hlavních funkcí této školy je pro každého ve Stvoření navěky zajistit od Pána možnost se změnit a duchovně pokročit; vytvářet neustále nové ideje, nová pojetí, nové poznatky, nové možnosti, zbrusu nové možnosti voleb a jejich praktické využívání a uskutečnění, jak neustále plynou od Nejvyššího; a zajistit, aby již nikdy nikdo opět neupadl do chybné víry, že je uzamčen navždy v jednom stavu či odsouzen navěky do pekel, byť by to bylo i do pekel pseudotvůrců.

Bylo mi řečeno, že první a velmi skromná předzvěst, nepatrně malý prototyp idejí této školy se objevil na této planetě ve formě duchovní hypnózy. Duchovní hypnóza má za svůj účel duchovní znovuprobuzení, opětovné poznání, restrukturalizaci a opětovné vyvolání důvodů, proč si kdo zvolil žít život negativností a problémů. Ve škole bude pojetí duchovních rádců využito v daleko širším a hlubším smyslu než v tom, jaký se v současné době používá v procesu duchovní hypnózy. Jedinec je vždy spojen s vlastními duchovními rádci. V procesu opětovného poznávání a restrukturalizace ve škole budou všichni duchovní rádci takřikajíc fyzicky i ve všech ostatních ohledech účastni tohoto procesu a sami projdou veškerými postupy zacházení spolu s těmi, kterým radí. Takže v této škole nebude žádná disproporce, nerovnováha anebo postrádání někoho i něčeho.

Ovšem je tu toho mnohem více o struktuře, účelu a programu této nové školy, než bylo zde zjeveno. Pokud to bude nutné a užitečné, více bude zjeveno později.

Toto je konec dnešního poselství.“

POSELSTVÍ PÁTÉ

O nové nebeské společnosti a jejím účelu a funkci

Výtah z knihy „Poselství z nitra“, str. 14 – 17, Poselství 5.

Dne 28. března 1982.

Dnes byla od Pána obdržena následující poselství:

„Před nějakou dobou Pán stvořil, ustanovil a aktivoval zcela nový stav a rozpoložení ve formě nové nebeské společnosti. Tato společnost přesahuje cokoli, co potud existovalo. Struktura, funkce, účel a cíl této společnosti jsou takové povahy, že to překračuje cokoli v lidském chápání.

Avšak některými pojetími se lze zabývat, protože vzdáleně jsou v rozsahu lidského pochopení.

Duchovní svět, skládající se z těch lidí, kteří přišli z planety Země, se v generální smyslu dělí na tři nebesa, dvě království, intermediální svět a rozličné úrovně pekel. Struktura a funkce tohoto jednotlivého duchovního světa byla odhalena a popsána Swedenborgem. Avšak mnozí mylně předpokládali, že tato struktura bude stálá a zůstane na věčnost bez jakékoli změny.

Toto předpokládat znamená připustit, že Pán zastavil tvoření čehokoli nového. Jak bylo prohlášeno dne 24. března 1982, Pán je ve stavu a procesu neustálé změny. Takže Pán nejenom udržuje Svě Stvoření, ale také navěky tvoří nové ideje, pojetí, stavy, procesy, sentientní entity atd.

Výše uvedená struktura v duchovním světě (z lidí na planetě Zemi) byla dočasná a přechodná. Posloužila svému účelu a užitku.

Za staré struktury byly rozličné úrovně a stupně nebe izolovány a uzavřeny samy v sobě. Nebylo možné ani dovolitelné žádné přímé vstupování z jednoho území do jiného bez zvláštního dovolení a přípravy. Komunikace mezi nimi nastávala v první řadě souvztažnostmi a skrze souvztažnosti a Slovo, speciálně pověřenými zprostředkovateli či na úrovni zprostředkujícího světa (který Swedenborg nazýval světem duchů).

Toto rozpoložení bylo nutné, pokud existovala typická lidská éra v duchovním světě (definici a popis specifické a typické lidské éry viz kapitolu šestou, část první, str. 296-297 knihy „Základy lidské duchovnosti“ [str. 160 čes. překl. Pozn. překl.]). Lidská éra byla a je érou oddělení, omezení, ohraničení a výlučnosti. Toto rozpoložení se odráželo v uspořádání lidského nebe. Ti, co byli v tomto nebi, byli rozdělení v souladu se stupněm a rozsahem svého vnímání a přijímání pravdy a moudrosti, dobra a lásky, víry a dobročinnosti, lásky k Bohu a lásky k bližnímu a jejich rozličných kombinací a projevů.

Tímto dělením také, kromě mnoha jiného, chránili sami sebe od možných výpadů od negativních duchů a pekel, kterým bylo kvůli určitým duchovním důvodům a účelům dovoleno, aby se potulovali po duchovním světě lidských tvorů planety Země.

Výše uvedené struktury duchovního světa jsou inherentní nutně hrubá omezení, restrikce, izolace a pocity výlučnosti. Tato struktura slouží svému znamenitému účelu kvůli různým duchovním důvodům, ale její věčné pokračování není myslitelné. Je v rozporu s přirozeností Nejvyššího.

Nedávno typická lidská éra v duchovním světě skončila a je též v procesu docházení ke konci v přírodním světě. Konec této lidské éry v duchovním světě byl ve svém celku završen k tomu, co v lidských kategoriích souvztaží s dobou 10. března 1982 (v čase takzvaného „Jupiterova efektu“, který lidé vzali doslovně, přehlížejíce jeho duchovní souvztažnost – a výsledkem toho bylo ovšem jejich zklamání.).

Zakončení typické lidské éry umožnilo, aby Pán přikročil u veškerého duchovního světa lidí z planety Země k jeho extenzivní a intenzivní reorganizaci, restrukturalizaci, modifikaci a doplňování novým. To zahrnuje všechny úrovně, stupně, regiony a oblasti nebes, intermediálních světů, pekel a oblastí přidělených pseudotvůrcům a jimi obsazených.

Aby se taková extenzivní a intenzivní reorganizace mohla udát a uchytit, bylo nejprve nutné stvořit velmi zvláštní stav, rozpoložení a proces ve formě nebeské lidské společnosti, který by přesáhl cokoli doposud v jsoucnu a bytí. Tato společnost ve své struktuře zahrnuje v jedinečném souhrnu, spojení, přizpůsobení a individualizaci všechny k dispozici jsoucí elementy všech úrovní, stupňů, oblastí, kroků a společností ve veškerém nebi lidí z planety Země. Tato nová společnost se může považovat za homogenní princip lidského bytí a jsoucna. Homogenita duchovnosti a všech oblastí byla ztracena od doby ustanovení negativního stavu. Nyní ve formě této nově vytvořené nebeské společnosti byla znovu ustanovena Pánem. Všechna náboženství a duchovní pojetí v bytí budou od nynějška aproximovat tento stav, rozpoložení a proces této společnosti.

Vzhledem k takové struktuře a funkci nemá tato společnost nijaké hranice, omezení a zákazy. Její členové mají svobodu jít na jakoukoli úroveň, stupeň či oblast a interagovat a mít vztah s každým ve jsoucnu a bytí bez jakéhokoli nebezpečí pro sebe nebo pro ty, se kterými jsou ve styku nebo které navštěvují. Každý z jakékoli oblasti, úrovně nebo stupně může, jestliže cítí potřebu a touhu, bez jakéhokoli nebezpečí navštívit členy a spolupůsobit se členy této společnosti.

Povaha této nové společnosti je taková, že její členové se tím, že jsou integrátory všech elementů pravdy a dobra, lásky a moudrosti, víry a dobročinnosti, lásky k Pánu i lásky k bližnímu a jejich rozličných kombinací od Pána, mohou okamžitě přizpůsobit úrovní, stupni a rozsahu vnímání a chápání kohokoliv.

Kvůli tomuto speciálnímu obsahu, roli, účelu a funkci byla tato nově vytvořená společnost Pánem situována ve speciální oblasti (stvořené Pánem za tímto zvláštním účelem), jež je přímo připojena ke všem dimenzím, úrovním, stupňům, krokům, liniím, oblastech a sentientním entitám ve veškerém Stvoření včetně všech přírodních stupňů, intermediálních stupňů, všech stupňů pekel a pekel pseudotvůrců. Tato oblast byla Pánem uvedena do zvláštní synchronnosti se vším nastáváním, probíháním a stáváním se Stvoření, aby tak mohla dojít plodného dozrání neustálá integrace všech zkušeností a poznatků, jak jsou v něm vytvářeny a proječovány Pánem, a nakonec mohla být sdílena s každým ve jsoucnu a bytí.

Je několik specifických funkcí, které tato nově Pánem vytvořená společnost z Pána a pro Pána plní:

(1)

Pro Nebeské království a Nejvyšší, První nebe plní roli spojení ke všem ostatním úrovním jsoucná a bytí. Svou strukturou a bytím nová společnost odstraňuje bariéry, hranice a nedostupnost ke všem ostatním této oblasti a úrovně. Ustanovila zde stále úřady a velvyslanectví, které pomáhají členům tohoto království a nebe přesáhnout jejich současnou kondici, stav a proces a iniciovat jakékoli změny, které touží podniknout ve svých osobních životech a počinech, zdokonalujíc tak jejich lásku, moudrost a duchovnost. Kvůli tomuto uspořádání poprvé nejsou všichni členové tohoto království a nebe ve své komunikaci s příslušníky ostatních úrovní, stupňů a oblastí závislí na souvztažnostech a zvláštních zprostředkovatelích. Takové metody komunikování jsou nyní rozšířeny a obohaceny o přímou komunikaci tváří v tvář s každým jiným, kdo touží komunikovat. Tato situace dovoluje výměnu poznatků, informací a zkušeností z první ruky do tak velkého stupně a intenzity, jaká doposud nebyla nikomu známá. Odstraňuje možné nebezpečí nesprávného výkladu, porozumění a zkreslení obsahu komunikace (jak jsou možné pouze při zprostředkování). To pak činí duchovní pokročení každého daleko smysluplnějším, hlubším, širším a rychlejším.

Rozličné stupně lásky a lásky k Pánu, které vládou tomuto Království a Nebi, jsou nyní přímo přístupné k poznání a zkušenosti každému, kdo si je žádá pro své osobní přímé sdílení a vzájemný prospěch bez jakýchkoli zákazů a tabu. Novou náplní se obnovil smysl, obsah, význam a uplatňování svobody a její chápání a zakoušení se značně zvýšilo na úroveň, do této doby neznámou.

(2)

Tato nová společnost plní tutéž výše popsanou roli a funkci pro duchovní království a druhé nebe. Svou povahou nová společnost integruje a zahrnuje všechny úrovně a odstíny pravdy a moudrosti spolu s láskou k bližnímu, která vládne této oblasti v jejím celku. Tato integrace, inkorporace a asimilace všeho k dispozici z Nebeského království a Prvního nebe umožňuje velmi jedinečný zážitek života, který překračuje cokoli ve jsoucnu a bytí, je nevýslovný a nemůže být popsán v omezených přírodních lidských pojmech.

Vzhledem k existenci tohoto zcela nového stavu, rozpoložení a procesu je každý v této jednotlivé oblasti spolu s každým v jakékoli jiné oblasti, úrovni či stupni schopen, jestliže si to žádá pro vzájemný prospěch a sdílení, přizpůsobit se komukoli jinému ve jsoucnu a bytí se schopností chápat, vnímat a zakoušet stav, rozpoložení a proces kohokoli jiného. Taková zkušenost je nyní možná bez jakékoli nutnosti zanechat vlastního jedinečného já i způsobu a stylu života.

Totéž je pravdou s ohledem na třetí čili přírodně - duchovní nebe, kde nově vytvořená společnost ustanovila své úřady za týmž výše uvedeným účelem s ohledem na duchovní principy víry a dobročinnosti.

Tato nová situace vytvořená láskou a milosrdenstvím Nejvyššího dává každému neomezené a nepředstavitelné příležitosti pro růst, zlepšování a duchovní progresi na věčnost se zcela odlišnou perspektivou, rozsahem, intenzitou a extenzitou zakoušení, sdílení a vzájemného prospěchu.

(3)

Pán ze Sebe Samého/Samé uvádí tuto nově vytvořenou nebeskou společnost do služeb Nové školy duchovního obrození, opětovného poznání restrukturalizace. Členové této společnosti budou administrátory, učiteli, léčiteli, knězi a pomocníky této školy, asistující Pánovi při aktualizaci a realizaci nové duchovnosti a jejich pojetí a idejí, jak se odrážejí v programu školy.

(4)

Stvoření této nové nebeské společnosti odstraňuje, jejím obsahem, účelem a cílem, jakékoli existující bariéry a restrikce, které existují pro duchovní světy lidí z planety Země s ohledem ke všem ostatním světům – duchovním, zprostředkujícím a přírodním – ne této Sluneční soustavy.

Až donedávna byla komunikace a kontakt s jinými kulturami, galaxiemi a vesmíry v jim odpovídajících duchovních, zprostředkujících a přírodních stupních a dimenzích pouze zřídka a sporadická kvůli existenci typické a specifické lidské éry v duchovním světě a kvůli schopnosti negativních duchů potulovat se kolem ní. Neexistoval mezi nimi žádný trvalý kontakt či velvyslanectví. To bylo nutné k tomu, aby negativní stav nebyl s to se ustanovit kdekoli jinde, ale jen v tomto jednotlivém Slunečním systému a v duchovním světě s ním souvztažném.

Takže veškerý Duchovní svět lidských tvorů ze Země, jakož i lidé na Zemi, byli načas izolováni od veškerého ostatního Stvoření. Tato izolace byla ohromnou překážkou lidského duchovního pokroku, jelikož ochuzovala lidi o velmi důležité poznání univerzální povahy.

V současnosti díky speciálnímu rozpoložení integrace, inkorporace a asimilace všech duchovních principů duchovního světa lidských tvorů a díky kontrole a zákazům negativního stavu byla tato izolace, bariéra a restrikce Pánem odstraněna. Nově stvořená nebeská společnost plní, kromě mnoha jiného, roli spojení mezi Duchovním světem lidských tvorů ze Země a všemi ostatními světy ve jsoucnu a bytí. Po všech systémech vysílají a přijímají vyslance a ustanovují úřady výměny, dobré vůle a spolupráce v univerzální snaze o duchovní pokrok všech sentientních entit.

(5)

Nová nebeská společnost má podobnou funkci (jak se popisuje v čís. 1 a 2.) s ohledem na intermediální svět. Zde členové této společnosti slouží každému prostřednictvím nově ustanovených úřadů, s pochopením, s asistencí při získávání a uskutečňování pojetí nové duchovnosti a s tím, že se jim pomáhá konat nejvhodnější a nejužitečnější osobní volby pro jejich budoucí životy a duchovní pokrok.

(6)

Pán pověřil členy této společnosti, aby Mu/Jí byli nápomocni při reorganizaci veškerých pekel včetně pekel pseudotvůrců. Po všech peklech byly založeny mnohé misie, obsazované dobrovolníky z členů této společnosti, aby se šířilo nové evangelium změny, svobody a odpuštění a aby se každému zde bez výjimky prohlásilo, že nikdo není uzamčen a nikdo nemusí věčně pobývat ve svém pekle a že každý má novou příležitost a šanci se změnit. Připravují ty, kdo přijímají tyto nové ideje, na přechod z pekel a aktuálně jim pomáhají nalézt jejich cestu ven z pekel a ukazují jim cestu do nové školy, kde se s nimi bude jednat, budou restrukturováni, trénováni a připravováni na svůj nový život duchovního pokročení.

Toto velmi zvláštní poslání a práce, ustanovené a iniciované Pánem po všech peklech, může u členů nové nebeské společnosti nakonec a možná v budoucnu vést k úplné eliminaci veškerých pekel včetně pekla pseudotvůrců navěky.

(7)

Pán pověřil členy této nové nebeské společnosti, aby Mu/Jí také asistovali při ukončení typické lidské éry na planetě Zemi a při startu nového věku pravého duchovního člověčenstva zde s pojetími a ideami nové duchovnosti. Některé z těchto idejí byly zahrnuty do knihy „Základy lidské duchovnosti“.

Aby se tohoto cíle dosáhlo, jsou na Zemi vyhledáni vhodní lidé a jsou pověřeni za účelem přenášení těchto nových idejí lidem, aby proces konce typické lidské éry mohl dozrát a mohl nastat nový věk.

Také se na této planetě narodili v roce 1981 (1. Ledna; 5. Března; 24. Července) nejméně tři velmi zvláštní a významní lidé. Jsou zvláštními posly od Pána z nové společnosti. Budou přímými spojeními mezi touto planetou a novou nebeskou společností. Založí a budou zde udržovat úřady, obsazené členy této společnosti, kdož jsou ve fyzické formě této planety Země. Funkcí těchto úřadů bude kromě mnoha jiného koordinovat ukončení současné typické a specifické lidské éry nové společnosti a iniciovat nový duchovní věk.

Toto je několik funkcí nové nebeské společnosti zjevených v současnosti Pánem. Nejsou ovšem jedinými a jejich vysvětlení je omezováno nedostatkem vhodných výrazů v lidské zevní řeči. Jejich význam je daleko hlubší a širší, než zde naznačený. Ten ale poskytuje přinejmenším nějakou představu o tom, co je to všechno zač. Intuitivní a duchovní osoba bude s to z nich pociťovat a vnímat tyto hluboké a široké významy.

Bylo mi řečeno, že Swedenborg je jedním z členů vládnoucí Nejvyšší rady této společnosti.

To je konec poselství pro dnešek.“

POSELSTVÍ ŠESTÉ

O swedengorgově chápání Posledního soudu. O Bibli a jejích rozličných významech

Výtah z knihy „Poselství z nitra“, str. 18 – 19, Poselství 6.

Dne 30. března 1982.

Dnes byla přijata od Pána následující poselství.

„Dneska pouze dvě stručné připomínky:

(1)

Za prvé, to, čemu byl Swedenborg svědkem ve světě duchů jako poslednímu soudu, bylo ve skutečnosti ukončení Temných věků. Nebylo to ukončení typické lidské éry. Poslední soud byl vykonán v určité oblasti v intermediálním světě, jež byla zodpovědná za ustanovení, udržování, napájení a podporování věčného trvání Temných věků ve světě duchů i na planetě Zemi. Všechny ostatní světy a zbytek zprostředkujícího světa a jeho oblastí se tohoto soudu nezúčastnil, protože v té době typická lidská éra ještě nesplnila svůj účel a užitek z hlediska Velkého plánu Nejvyššího.

Swedenborg tyto události vnímal jako globální, a nikoli jako lokální. Tato lokální událost musela být podniknuta za účelem přípravy na ukončení typické lidské éry a pro zahájení Věku nové duchovnosti. Z určitých duchovních důvodů nebylo Swedenborgovi dovoleno, aby vědomě věděl, že to, čeho je svědkem, nebyl počátek Nového věku, ale krajně důležitého období přechodu z Temných věků do Věku nové duchovnosti. Extrémní důležitost této události poskytla Swedenborgovi pochopitelný pocit (byť nesprávný), že to byl počátek Nového věku. Swedenborg neuvědoměle pociťoval, že tyto události během jeho doby simulují začátek Nového věku. Proto správně vnímal, že by zde neměl být žádný nápadný rozdíl v životních stylech lidí na planetě Zemi. Neměl být rozeznatelný jako výsledek posledního soudu, který byl vykonán nad zakladateli a zvěčňovateli Temných věků. Jedinou zřejmou věcí měla být větší duchovní svoboda myšlení, vyjadřování a racionálního myšlení. Odtud pochází tak rozšířené vědecké osvícení, ale již ne tolik rozšířené duchovní osvícení, nastávající jako výsledek tohoto soudu. Na přírodní úrovni, před ukončením typické lidské éry, bylo nutné začít nejprve s vědeckým osvícením (aby se v lidské mysli rozptýlila hustá temnota pověr, předsudků a předpojatostí Temných věků) před tím, než by se široké duchovní osvícení mohlo zachytit s trvalými výsledky.

(2)

Za druhé, otevření vnitřního a niterného smyslu Bible, zjeveného Swedenborgem, se na Zemi nemohlo v široké míře uchytit, jak mnozí očekávali. Dokonce i nyní jen několik lidí na Zemi ví o vnitřním a niterném smyslu Slova. Převážná většina křesťanů stále rigidně lpí na doslovném smyslu Bible, aniž by v ní vnímali jakýkoli jiný smysl či význam.

Pokud existuje typická lidská éra, je nemožné, aby se mnohonásobný smysl a význam Bible a jiných svatých knih mohl na Zemi uchytit. Pokud by tomu bylo tak, lidé by měli

sklon využívat tyto významy pro své nízké motivace, což by vedlo k profanaci svatosti Slova a, ve vyšším smyslu, Pána. Taková profanace by vedla k jejich věčnému zatracení. To je to, co v zásadě znamená neodpustitelný hřích (proti Svatému duchu). Jelikož nikdo správně nechápe tyto významy (Swedenborgovi bylo dovoleno zjevit jen malinký zlomek těchto významů – nedostatečný k znesvěcení), nikdo je nemůže znesvětit a být zatracen na věčnost. V tomto smyslu neexistují takové věci jako neprominutelné hříchy. Opět se opakuje: Vnitřní smysl hovoří o potencialitě takové situace, která může vést k věčnému zatracení spácháním neprominutelného hříchu. Doslovný smysl ale tuto potenciální možnost obrací v konečnou a absolutní jistotu. Paradox je zde zřejmý: Přechodnost dočasného přírodního stupně rigidně lpí na nesprávné ideji jeho iluzorní nesmrtelnosti. Nic v tomto stupni není trvalé. Za těchto okolností se tudíž nemůže přihodit nic, co by přivádělo do nezměnitelného stavu a rozpoložení. Pokud existuje typická lidská éra, Pán dobře pečuje o to, aby nikdo nikdy nebyl s to spáchat takovou profanaci.

Mnozí lidé si neuvědomují, že doslovné události, místa, jména, výroky atd. popsané v Bibli, samy o sobě neoznačují nic duchovního, aniž by byly samy o sobě duchovními. Tento omyl pochází z faktu, že existuje jiná Země, existující v paračasové mezi duchovním světem a přírodním světem v prostředkující blízkosti obou. Zevní podoba této paračasové Země je téměř identická s přírodní Zemí. Názvy zemí, měst, národů, oblastí atd. jsou vskutku tytéž. To je důvod k tomu, proč si lidé, když opustí své fyzické tělo a vstoupí do tohoto světa, jako první krok na své cestě na chvíli si myslí, jak Swedenborg ukázal, že jsou stále na své původní Zemi. Bible povětšinou hovoří o událostech, které se udály, udávají či udají na této paračasové Zemi, protože jedině zde na ní mohou mít věci, díky speciální pozici, kterou za tímto jednotlivým účelem zaujímá, multidimenzionální dopad. Všechny tyto události jsou popisovány historickými událostmi, vyjádřeními a chováním lidí v přírodní formě, protože ty mají dokonalou souvztažnost s událostmi v tomto zprostředkujícím stavu, jenž se taktéž nazývá Zemí. Samy o sobě bez této souvztažnosti nemají tyto události žádný opravdový duchovní význam.

To je kromě jiného důvodem, proč lidé, kteří popírají jakýkoli vnitřní a niterný smysl Bible a podobných svatých knih lpějíce pouze na doslovném smyslu, nemohou opravdu nic znesvětit. Lze znesvětit jen pravou duchovnost. Falešná duchovnost nelze znesvětit. Z tohoto důvodu, jelikož se mnoho lidí nachází v takové šlamastice, neexistuje na této Zemi od času Pádu žádná pravá duchovnost.

Aby se na této Zemi znovu nastolila vláda pravé duchovnosti, je nutné souběžné vnímání, chápání a používání všech tří významů (vnitřního, zprostředkujícího a doslovného) Bible a podobných svatých knih. Pokud pokračuje typická lidská éra, žádná taková situace se nemůže realizovat. Proto, aby se tohoto dosáhlo, je nutné nejprve odstranit a zlikvidovat typickou lidskou éru. Tehdy, a jen tehdy, budou plně významy Bible a podobných svatých knih k dispozici každému k uvážení a duchovnímu pokročení.

Na straně druhé zabývání se jen vnitřním smyslem, aniž by se uvažovalo o ostatních významech, vede k přehlížení důsledků souvztažností v konkrétnosti, projevujících se v lidských citech, emocích, chováních a snahách a v politických, sociálních, fyzických, hmotných atd. dějích přírodního světa. Opravdová duchovnost neznamena žádnou krajnost.

Pravou duchovnost lze shledat v přístupu střední cesty. Ten stanoví, že pravé duchovní principy jsou řádně a správně rozpoznatelné pouze synchronním, simultánním a integrálním vnímáním, chápáním a přijetím těchto významů a smyslů, které dodržují určitou duchovní hierarchii – od nejniternějšího k nejzevnějšímu. Takto

je duchovnost ve své úplnosti a plnosti. V takovém stavu je přítomnost Nejvyššího. Každý extrém sám o sobě vylučuje přítomnost Nejvyššího. Být bez této přítomnosti znamená být v negativním stavu. To tedy znamená být v pekle.

Toto je konec dnešního poselství.“